

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. Christus scripturas, quæ de ipso erant, peregrinis interpretatur.
Quo gressu Charitas nobilem fugit suggestum, eodem petit ignobilem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

FERIA QUINTA

CHRISTVS SCRIPTVRAS, QVÆ DE Ipso erant, Peregrinis interpretatur.

Et incipiens à Moyse & omnibus Prophetis, interpretabatur illis, in omnibus Scripturis quæ de ipso erant. Luc. 24.

VERITAS PRACTICA.

Quo gressu charitas nobilem fugit suggestum, eodem petit ignobilem.

SENSUS est præcipuè de his, quos illas charitas, quæ non est ambitiosa, movet ad procurandam aliorum salutem, qua concionando, qua exhortando, qua instruendo, modis omnibus. Sic enim exemplum Christi Domini ad hoc pietatis officium, eos movet, ut, quo affectu fugiunt nobiles suggestus, id est, celebriores ad docendum vel concionandum cætus, & splendida tabernacula: eodem petant villas, pagos, & similia minus splendida minusque speciosa loca.

RATIO est, quia quem movet vera charitas ad alienæ salutis curam, ita enim verè movet, ut quo passu & affectu salutis suæ vacat, eodem vacet alienæ, neque alteri altera salutis cura, ullo modo præjudicet.

Atqui, ut salus propria & aliena sine ullo sui præjudicio procurentur, oportet, ut, sicut nobilis fugietur suggestus, ita & petatur ignobilis.

Ergo, quo gressu charitas nobilem fugit suggestum, eodem petit ignobilem. Quæ sanè charitas est pretiosior quò rario.

I. PUNCTUM.

HOC certe mirum est, quod Christus Dominus duos hęc Discipulos rudes adhuc & ignaros mysterii resurrectionis, tam diligenter & particularim ex scripturis docere voluerit; ut quidquid Moyse, quidquid Psalmi & Prophetæ de hoc fidei articulo scripserant, solis illis seorsim in via retulerit & declararit: nihil verò Ierosolymis, ubi ad loquendum & docendum præcipua & nobilissima erat celebritas, nihil ex quo re-

surrexit apud Scribas & doctiores viros de sua resurrectione dixerit!

Hoc est scilicet, quod ipse ante Dominum miratus erat: *Confiteor tibi, Pater, Domine cæli: Matt. 21. & terra, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis: ita pater, quoniam sic placitum fuit ante te.*

Hic est etiam maxime proprius illius charitatis effectus; quæ non est ambitiosa, hic eius morus & affectus; *Vt quo gressu nobilem fugit suggestum, eodem petit ignobilem:* Nec se minus libenter communicet parvulis & rudibus, quam studiosè refugit alios; Quia videlicet illa est sincera Charitas, qua qui movetur, sic propriæ & alienæ salutis vacat, neutra ut alteri salutis cura præjudicet. Hæc enim charitas à Deo est, *quæ autem sunt à Deo, sunt ordinatæ; Rom. 13.* & quæ sunt à Deo ordinatæ, non sibi obstant, sed seipartus juvant, sicut nec Deus sibi est ullo modo contrarius. *Non est enim Deus diffensionis, id est, confusionis & perturbati ordinis sed pacis, ait Apostolus, qui & suo Timotheo utramque salutem ex æquo commendans: Attende, inquit, lectioni, exhortationi & doctrina. Noli negligere gratiam quæ in te est. Hæc meditare, in his esto, ut profectus tuus manifestus sit omnibus. Attende tibi & doctrina: Insuper illis hoc enim faciens, & teipsum salvum facies, & eos qui te audiunt. O verè ordinatum & instructum à charitate hominem, qui sic alios instruit, ut se non destruat: & qui sic sebratendit ut aliis æquè intendat.*

II. PUNCTUM.

ATQVI ut salus propria & aliena sine ullo sui præjudicio procurentur, oportet ut sicut nobilis fugietur suggestus, ita & petatur ignobilis.

Sic enim, dum fugitur nobilis, propria salus in tuto est: dum petitur verò ignobilis, aliena salus comparatur: quæ utraque salus & perfectio

perfectio sanè periret aut periclitaretur, si conuerso propositionis ordine, ignobilem fugeres suggestum, & nobilem pereres. Nam et si apud nobiles & potentes aliquid cum Dei gratia possis efficere, tamen id rarius & suspectum est, si maximè id ambias & appetas. Non mittebam Prophetas, & ipsi currebant: non loquebar ad eos, & ipsi prophetabant. Sic ipse Deus, & multò plura passim comminatur. Sicut enim prima Prædicantis conditio & commendatio est Missio, iuxta illud Apostoli, *quomodo prædicabunt nisi mittantur*, & nisi ostendant se à Deo vocatos ad hoc ministerium; sic planè si desit talis missio & vocatio, prima est sese ingerentis condemnatio. *Va Prophetia insipientibus qui sequuntur spiritum suum!* At nonne is manifestè dicendus est sequi spiritum suum, qui ex ambitione, nobilem sibi querat locum?

In humili verò & ignobili loco, nihil talis periculi, & latus ad animarum salutem aperitur campus. Verè enim de Evangelica veritate id dici potest quod Pfaltes: *Audiuimus eam in Ephrata, inuenimus eam in campis sylua;* Auditur quidem veritas in magnis civitatibus & catibus, sed inuenitur in campis inter agrestes & pauperes. Hi sunt nempe qui Evangelizantur; & talium est regnum caelorum. His prima, nato Christo, prædicatio Evangelii facta est ab Angelo; & his natus Salvator singulariter & quasi præ aliis nuntiatur; hi demum soli ad eum inuisendum inuitantur, & hi sunt qui primi aliis ipsum natum prædicant; sicut & resurgentem hi duo rudes Discipuli cæteris nuntiant quos ipse Dominus idcirco præ aliis docuit.

O quam verè dictum ab Apostolo: *Videte vocationem vestram: quia non multi sapientes secundum carnem non multi potentes, non multi nobiles: sed quæ stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes.*

III. PUNCTUM.

Quo igitur gressu charitas nobilem fugit suggestum, eodem petit ignobilem; quantum quidem ex se est, suaque in electione & potestate: nam si iubeatur nobilem conscendere, patebit & omnibus omnia fiet, ut omnes Christo lucrifaciat: si verò sibi relinquatur nec aliter à Deo viderit ordinatū, quam verè ordinata & sincera erit charitas, tam verè fu-

giet quæ saluti propriæ nocent, quales sunt hi nobiles carus & suggestus qui ambiuntur; & tam verè petet ignobiles, ubi alienæ saluti fructuosius ac sine ullo propriæ salutis damno vacet. *Testor coram Deo, & Christo Iesu, & 1. Tim. 5. electis Angelis, ut hac custodius sine præiudicio, nihil facies in alteram partem declinando: quasi diceret Apostolus, sic utrumque simul tempera, ut neque vacando salutem alienæ, præiudices tuæ; neque ita tuæ vaces ut desis alienæ. Quis enim, ut ait Sapiens, miseretur incantatori à serpente percusso, & omnibus qui appropiant bestiis? At certe ii sunt qui non vocati & non iussi se obtrudunt nobilibus illis suggestis, ubi apud viros dicant primarios: li sunt iniqua, qui se ultrò lethalibus exponunt periculis, nec ulla miseratione digni censentur, meritoque suæ præsumptionis pœnas luant. Nam si Ezechielii quantum vis vocato & iusto dicitur, quoniam increduli & subuersores sunt tecum, & cum scorpiionibus habitas, quantum magis non vocatis & non missis? Licet enim futuri sint Auditores benigni & à quibus nihil videatur timendum: ista tamen benignitas & popularis favor, non minus sapè obest, quam inculca & agrestis nonnullorum austeritas.*

Quidquid sit autem de humana gratia, sanè Christus iram & iustitiam, in illos potius quam misericordiam, nisi respiciant, apertè denunciat, cum in Apocalypsi, viro aliquo Apostolico, imò & Angelico sic graviter per Ioannem scribit: *scio opera tua, & laborem & patientiam tuam; Et post multa quibus insigniter commendatur; Sed habeo, inquit, aduersum te, quod charitatem tuam primam reliquisti: primum videlicet illum fervorem, quo suæ simul ac alienæ indivisim salutem laborabat; unde & pergit quod tibi applices: Memor esto itaque unde excideris, & age penitentiam, & prima opera fac: sin autem venio tibi, & movebo candelabrum tuum de loco suo, nisi penitentiam egeris. Id est, nisi terevocaveris ab infana illa mente, qua prætextu salutem alienæ, salutem tuam in discrimen vocas. Ecce primum trabem de oculo tuo.*

Vide in 1. parte, Die 31. Decembris,